

Giang Hồ Tung Cánh

Phan Nhật Bắc

Đường lên trại Cổng trời Hà Giang

Câu chuyện phóng tác, Tác giả viết theo nhiều nguồn khác nhau để mua vui cho Thính giả mọi trùng hợp nào đó nếu có người viết không chịu trách nhiệm, đây là câu chuyện vượt ngục từ trại cải tạo nằm tại biên giới phía Bắc, nếu ai đã từng xem Quần đảo Gulag của nhà Văn Nga Alexander đã viết hệ thống nhà tù như một Đại lục khổng lồ nằm trong Liên bang Xô Viết xen kẽ trong Thành phố mà người dân Nga không hề biết, nhưng chắc chắn là họ sợ nên không dám nghĩ đến nó, nhiều nhà tù nên Alexander Solzenitsin gọi là Quần Đảo Gulag.

Bắc Việt áp dụng chính sách y hệt copy từ Nga năm 1958 rồi sau những ngày cướp xong miền Nam từng nhà tù khủng khiếp mọc lên như nấm độc như Phan Đăng Lưu, Nam Hà, Thanh Cẩm, Hà Tây, Quảng Ninh, Sơn Tây, Vĩnh Phú, trong Nam thì Suối Máu, Gia Rai Z30C, Z30D, Long

Giao, Cà Tum, Cà Tót, nhiều không thể nhớ để mà viết lên đây, hơn 200 địa ngục có thật được xây dựng do chính bàn tay của những tù nhân đa số là Sĩ quan VNCH họ dựng lên để nhốt họ, và họ lao động cật lực trên rừng sâu núi thẳm lấy sức người để trồng trọt tự nuôi mình, vì đã hí hửng nghe lời đem lương thực 10 ngày là đủ, còn mấy ông cấp lớn đầu nậu Tướng và Bộ trưởng thì tụi VC nó cho những Nhà hàng sang trọng trong Sài Gòn nấu cơm đem đến, món ngon vật lạ chỉ thiếu nem công chả phụng mẹ họ các ông ngoát mồm ra ăn khen CS nó nhân hậu đúng Tinh thần Hòa giải Dân tộc, mà tụi CS nó nói như con cật (Con vệt) ra rá hàng ngày các ông dính bầy lúc trình diện Cải tạo, mụ nội dính bầy từ ngoài Bắc trước năm 1954 mà không có chút kinh nghiệm cho đến khi nó lừa như đàn bò xuống Tàu ra Bắc rồi chết ngộp trong những Toa xe lửa đen như than hầm bị dân Bắc Kỳ ăn cá rô cây nó nghe lời Cán bộ cò mồi ném đá như mưa đổ máu đầu mới chợt tỉnh thì chửi

-Tiên sư cha chúng nó gạt mình, có ông khóc, có ông lấy quần lót của vợ ra mân mê để tưởng nhớ mùi hương đã tàn phai vì có bà đã lên giường với kẻ thù của chồng, khi chồng sa cơ thất thế

Trong một lán trại Trùng giới Cổng trời, có người ví như Địa ngục A tỳ nằm cao hơn mặt biển khoảng 2000 mét từ trại giam này đi bộ xuống Thị xã Hà Giang khoảng 36 cây số, nếu đi ngược

về hướng Bắc đến Huyện miền núi Quản Bạ chỉ tầm 10 cây số, là vào biên giới nước Tàu đàn anh vĩ đại của chúng nó, hai vách núi thẳng đứng như hai bức tường ông trời tạo nên, tiếp giáp với cánh rừng già ngút ngàn, sau lưng là một nghĩa địa chôn tù xấu Đồi Bà Then. Linh mục Nguyễn Hữu Lễ từng ở đây ông giải thích như sau. Cổng trời nó có hai nghĩa, nghĩa đen và nghĩa bóng, nghĩa đen là nó gần trời nhất ở độ quá cao, còn nghĩa bóng là chờ đợi về trời mà thôi; đến đây là vĩnh biệt trần gian, mấy ông Phật giáo thì nói Địa ngục A tỳ, trại này ai lên được đến đây cũng phải kêu trời nên cái tên tử tiêng than của tù mà ra, quanh năm sương mù vây chặt, lên đến đây là Diêm vương đã ký sự vụ lệnh.

Nguyễn Hữu Đang người đứng đầu trong vụ Nhân Văn Giai phẩm đã từng ở đây, nó Tên là Trại Quyết Tiến. Ông cựu Đại úy Kiêu Duy Vĩnh là một tù nhân có tiếng nơi này trước năm 1975 vì hoàn cảnh gia đình ông ở lại miền Bắc bị tù đày mười mấy năm nơi trại Cổng trời, ông có kể lại từng chi tiết và tại sao ông còn sống với Nguyễn Hữu Đang là ông không làm dấu Thánh giá trước khi ăn, vì ông không có Đạo, đám Cán bộ nói với tất cả Linh mục và giáo dân bị bắt,

-Không có thằng Jesu hay con mẹ Maria nào cho các anh ăn. Đảng và nhà nước cho các anh ăn rõ chưa, không được làm phép Thánh giá trước khi ăn

Cổng trời chỉ là tên gọi do tù đặt ra tạm gọi là Nickname đi cho tiện, nơi đây cũng nhốt Tù binh Biệt kích VNCH lúc này có một ông Quan hai tên Hồ Minh Chí Biệt kích 81 bị đưa ra đây khi thấy hồ sơ của người tù này tụi Cán bộ trong Nam đã đội ngược, hành hạ anh ta đủ điều đòi anh ta đổi tên lại

-Dạ thưa cán bộ Tên tôi do cha mẹ đặt đã có Khai sinh đâu đổi được, mà tui đâu có phạm húy với Cụ nhà các anh. Tôi họ Hồ cùng họ với Cụ các anh nhưng tôi tên Chí lót chữ Minh đâu có đụng hàng

Những cú đánh cú đá làm ông Chí bầm dập, nửa đêm tụi nó dựng đầu ông Chí dậy kéo ra bờ rào lên đạn cây Ak nhưng có lệnh hoãn bắn, ông Chí tè ra quần, mẹ, ai lại không sợ chết Biệt kích chớ đâu phải người máy hay trâu bò, mà trâu bò nó cũng sợ chết chớ bộ, hai thằng vệ binh dắt Chí lộn ngược về trại, thì thấy ông Thầy và ông Cha Tuyên úy đang chuẩn bị mần lễ Cầu siêu cho ông Chí nếu nghe tiếng súng bên bờ rào

-Mô Phật thôi dậy là anh thoát rồi

-Lạy Chúa như vậy là Chúa quan phòng đến anh rồi tạ ơn Ngài

Ông Chí chột rơi nước mắt nhìn hai ông tu sĩ ông vái

-Số con chưa dứt cha mẹ con đặt tên chi mà khổ quá, sao không đặt tên Hồ xiu Mạ thì tụi nó đâu ghét con, gia đình con gốc Tàu sống bằng nghề bán bánh mì xiu mại nơi Chợ lớn 7 đời rồi con thành người Diệt lam hồi nào chẳng hay luôn á

-Mà sao ông đi lính biệt kích ngẫu chi chúng nó ghét

-Dạ ra trường Thủ Đức thấy tụi lính Biệt kích đội mũ xanh, có con cọt bay ngang cánh dù con phải nên theo luôn chớ, con làm bên điều tra tù binh đâu có đánh đấm gì, tại vì có mấy thằng VC nó nhớ mặt con khi con trình diện đó nên nó kết tội đày ra Bắc Trung úy đâu có ra Bắc và lên cái Cổng trời này, Ông Chí cũng có hoa tay ông vẽ không khác gì ông Họa sĩ Chóe một

hôm ngồi buồn ông lấy than nơi cái bếp đã tàn vẽ một ảnh hí họa một ông Tiên một ông Sư và một ông Cha rồi đến ông Hồ trên một tấm giấy bìa của ai đó người ta lột đi ngồi vẽ xong ông treo ngay đầu ông nằm của cái sàn xi măng lạnh lẽo, mấy tên Cán bộ trại giam được báo cáo đầy đủ bèn đi xem nhưng không hiểu mới hỏi

-Lày anh Chí anh vẽ hình gì thế ? tại sao nại có ông Tiên và ông Sư và ông Cha phản động cùng Bác thế này trả lời cho tôi nghe chưa không thì bị kỷ luật ngay,đừng giận mặt với bố ná

-Dạ rãnh vẽ cho vui mà Cán bộ.Đây là hình ông Tiên, Sư, Cha rồi hình bác Hồ

-À anh vẽ đẹp đấy thôi ngủ nghỉ rồi nao động tiếp

Tên Quản giáo vừa đi ra khỏi trại thì đột ngột quay lại

-Địt mẹ anh bố ná anh chửi Tiên sư cha Bác, tôi bây giờ mới khám phá ra anh phản động Bác là người ai cũng kính phục Đế Quốc còn tung hô Bác mà anh vẽ nhảm thế này kỷ luật anh 7 ngày thu xếp nẹ nèn,

Ông Chí bị đánh mền như cái mền sức chịu đựng đòn của tay Chí cũng chì vì hấn có võ Thiếu Lâm, da thịt được tôi luyện bằng Mã Tiền ngâm rượu nên hấn cứ gồng mình ra chịu những cú đấm đến mỗi tay của tụi Quản giáo, đánh đã rồi kéo xuống một căn hầm biệt giam vắt vào đó với mỗi này hai chén cơm gạo hầm và hai muống muối, lon nước vậy mà Chí sống 7 ngày sau lết về lán đồng tù ai thấy cũng báỉ luôn, một hôm tên Thượng tá Trưởng trại Cổng trời gọi Hồ Minh Chí lên, đưa cho hấn Bản Tướng mạo Quân vụ từ lúc hấn bắt đầu ăn cơm nhà bàn ở Trung tâm huấn luyện Quan Trung giai đoạn 1 rồi đến Trường Sĩ Quan Thủ Đức và Trại Huấn luyện Tuổi máu của Biệt kích dù

-Đây hồ sơ Quân bạ của anh và bản Tướng mạo Quân vụ, anh đã thẩm tra tù binh chúng tôi trước khi giao cho An Ninh Quân Đội, anh đã dùng nhiều đòn tra tấn, cho đi tàu bay,và cho uống xà phòng, và cho xuống 9 tầng địa ngục để moi tin tức đúng không?

-Dạ đâu có tôi chỉ thẩm vấn sơ về chức vụ và cấp bậc,đơn vị vào Nam lúc nào? Quê quán ở đâu, còn chuyện tra tấn bên An ninh Quân đội họ dùng oan cho tôi.

-Thôi thế này nhé chúng tôi thông cảm cho anh bây giờ sửa lại tên anh là Hồ Văn Chí nhé tập làm quen với tên mới nhé, tôi lưu ý anh đề bạt anh lên đội Văn Nghệ của trại,anh đàn hay hát giỏi

-Dạ thưa như vậy là Cán bộ khai sanh cho tôi lần thứ hai, thì Thời đã thế thế thời phải thế, Ông Quan hai Hồ Minh Chí đổi tên thành Hồ Văn Chí nhưng ông cứ lộn hoài vì trong trại có thêm một ông cải tạo trùng tên

Hồ Văn Chí tên mới thường theo đội Công tác nhà bếp xuống Hà Giang trao đổi lương thực với dân tất cả ngồi trên chiếc xe trâu, cặp trâu già do nhà bếp trại nuôi mọi di chuyển của tù nhân dùng chiếc xe này, ban Chỉ huy có một chiếc Com Măng Ca của Liên xô dành riêng cho chúng nó, đầu năm 1978 thì dân miền Nam kêu ca là thân nhân họ bị nhốt không có bản án khá lâu, lúc này môi hờ rãnh lạnh với Tàu nên tụi Bắc bộ phủ mới cho thân nhân thăm nuôi, tù nhân được phép viết thư về cho gia đình xin tiếp viện thuốc men, thăm nuôi Trại tù Quyết Tiến Cổng trời cho thăm nuôi nhưng địa điểm tại Thị trấn Hà Giang, khi thân nhân tù đến Hà Giang thì lập

danh sách chuyển về cho trại tù, tù nhân có Tên thì ráng đi xe bò, hoặc cuốc bộ từ sáng tinh mơ có vệ binh xách Ak đi theo

Những thân nhân từ Nam ra Bắc đủ mọi phương tiện gồng gánh đồ thăm nuôi sơ hở là bọn đầu trộm đuôi cướp lấy mất trên xe lửa hoặc xe đò chạy bằng lò đốt bằng than ì ạch chậm như rùa lúc này cả nước đều cải tiến xăng dầu khan hiếm, bị Mỹ cấm vận ngất ngư Nhà nước ta Đảng ta cứ vác bị đi ăn xin anh em ai cũng từ chối nói

-Hòa bình rồi tụi bây tự lo thân, tụi tao giúp đỡ đánh Mỹ xong rồi, phải xây dựng lại kéo thua tụi Tư bản lảng giềng, mẹ tối ngày cứ đòi làm Cách mạng tụi Phú lang sa nói tụi bây bây giờ chỉ có cái quần đùi, nghèo ăn xin hoài không sợ chúng nó khinh sao? Đây là lời ông Bộ trưởng Canh nông của Ba lan nói với Phan Hiền khi hắn vác bị sang xin lúa mì vì dân đói quá vàng và tiền VNCH để lại tụi nó dùng để trả nợ vay của Nga và Tàu lúc chiến tranh hai trăm tám chục triệu Mỹ kim tiền mặt 16 tấn vàng 80 tỷ tiền miền Nam, còn trong các Ngân hàng chúng vợ vét hết, chưa kể những tài sản cá nhân, rồi cướp trong vụ đánh tư sản mại bản cả tập đoàn cai trị trong phút chốc đã thành những tay tư bản đỏ, chúng nó chia chiến lợi phẩm trên máu xương của dân miền Nam, Chính Võ Văn Kệt khi thấy dân Sài Gòn sắp hàng từ sáng sớm để mua gạo hắn trong xe đi ngang nhìn thấy rồi than

-Trời miền Nam là vừa lúa mà dân xếp hàng mục gạo mục thối này thật tội nghiệp

-Đù má tụi Bắc kỳ Anh sáu, người Tài xế lái xe miền Nam vắng tục, Kệt bị kẹt mần thỉnh luôn lạng quạng chúng nó cho mò tôm.

Nhưng Cộng sản VN lở bờm mình lên mây là Anh hùng thắng 3 Đế Quốc, bảm bụng chịu đựng dân đói mờ mắt, tuy vậy chớ ai còn tiền vàng vẫn sống phây phây gia đình ông Hồ Minh Chí vẫn còn của chìm sau đợt đánh tư sản, vợ ông gói ghém xin giấy đi thăm nuôi chồng cùng đưa em gái bên chồng, những người vợ Sĩ Quan bị đày ra Bắc họ cùng đi với nhau giúp đỡ nhau trên con đường vạn dặm may thì ít rủi thì nhiều, trên từng chuyến xe lửa từ Ga Bình Triệu ra Bắc bọn ăn cắp rất nhiều, những chuyến tàu Thống nhất đầy ắp hành khách đội đồ về Bắc, chúng vợ vét hết tài sản của Chính quyền miền Nam để lại bằng những chuyến tàu xe lửa có Mã số TN dân làm đường sắt gọi là TN Đường TN Gạo chuyên chở hai loại này về Bắc

Vợ và em gái cùng mấy chục người thăm tù nhân tập kết (từ VC) tại Thị xã Hà Giang lên đến đây là ai cũng bỏ vĩa, thoát khỏi tay bọn cướp trên các chuyến xe bây giờ đối diện với cường hào ác bá Cán bộ và Công An

Tụi Cán ngố và Công an thấy gái miền Nam sao mà thanh tú đẹp ăn nói ngọt ngào chúng rắp tâm hãm hiếp,

Đưa em chồng của Thẩm tên Hằng cứ thấp thỏm chờ gọi tên, hai bao đựng đồ thăm nuôi đầy ắp nằm dưới nền đất khu nhà được tù nhân từ trại Cổng trời vác tre nửa lá đốn từ cánh rừng xuống đây dựng nên, tù nhân có tên được Đảng cho một đêm với thân nhân

-Ai nà thân nhân Hồ Văn Chí ?

Hai chị em Thẩm vợ Chí ngơ ngác vì không đúng tên

-Ai nà thân nhân trại viên Hồ Văn Chí nên tiếng

-Dạ chồng tôi tên Hồ Minh Chí

-Thế à chúng tôi đưa hai chị gặp anh đang ở dãy lều bên suối chờ

-4 thằng Công an, đưa hai chị em Thắm đi một khoảng hơn nửa tiếng xa khu vực thăm nuôi thì chúng áp lại giật hai bao đồ thăm nuôi quăng vào gốc cây đề Thắm và Hằng lột trường bên bờ suối thay nhau hăm, chúng rà đôi bàn tay vào những vụng bện nhảy, hỏn hển nói

-Cho tứ bú mồm cái nào chịu một tí đi tứ sẽ dẫn cho thăm anh Chí, Thắm tránh đôi hàm răng hô mã tấu, rồi nhổ vào mặt hấn nói

-Chúng tôi bị các anh cưỡng hiếp, thân phận đàn bà đã vào tay bọn chó đẻ các anh, tôi ghê tởm cái Xã hội này, thằng Công an bị nhổ nước miếng vào mặt nó tát một cái làm Thắm nổ đom đóm, nằng vùng dậy chạy ra bờ suối tên Công an trẻ còn lại đuổi theo kéo tóc nằng lột lại, đề lên mồm đá lột quần cái quần jean bó sát cặp mông no tròn làm hấn khó lột tên kia nhào vào tiếp sức

Thắm mặt nhắm mắt buông tay nó khoái trá cười, rồi vục đầu nơi đôi vú bú như con nít ...thằng kia thì lò mò bên dưới nói -Cho tứ len vào

Bên kia tiếng ú ớ của Hằng cùng bọn Công an

-Tứ đề hai chân cậ lột trường con bé này khỏe quá nẹ nên

Hằng vùng vẫy kêu la nhưng giữa rừng ai nghe nếu có nghe chẳng ai cứu vì dân của chúng, rồi cái quần Mỹ a đen cũng bị chúng lôi ra quăng một góc nơi xó rừng thằng Công An lần đầu tiên nhìn thấy cái quần lót màu hồng nó ngẩn ngơ, vì đời hấn nơi góc núi canh tù nhân chỉ thấy con gái Bắc trống trơn như râu Cự Hồ có thấy cái quần lót như thế này đâu phê và hứng quá.

Thay nhau 4 tên hiếp hai người đàn bà đã xong thú tính chúng bảo xuống suối tắm rửa rồi biến mất may mà chúng không lấy hai bao đồ thăm nuôi

Thắm và Hằng lấy áo quần mặc vào ngồi khóc giữa trưa rồi vác hai bao đồ về lại con đường cũ, đến chiều mới gặp được chồng, chỉ biết nhìn nhau khóc đêm đó Thắm cùng chồng và Hằng ôm nhau ngủ trên nền đất, Hằng bật tai khi Anh mình cùng vợ làm tình, nằng chột nhớ lại buổi sáng mình bị hiếp và tiếng rên của chị dâu vắng chồng lâu này là đàn bà Thắm hiểu sự trống vắng đàn ông mình cũng vậy chồng di tản năm 1975 bỏ nằng lại cô đơn, nằng cũng nhắm mắt chịu đựng những dầy vò thân xác của mấy thằng Công an khốn nạn con cháu già Hồ biết sao thân gái dậm trường bên bại trận

Thắm ôm chồng, nước mắt rơi nằng không dám nói mình và Hằng bị hiếp dâm, Chí dường như biết nên hỏi

-Em và Hằng có bị nó xâm sở không?

-Dạ không, tụi nó chỉ dề thôi đông người tụi em đi chung cả đám chúng không dám đâu, đêm quá tuyệt vời do ân sủng của tụi ăn cướp cho ngủ một đêm, Chí mần tình hùng hục, quậy cả đêm Thắm chịu chồng tới bến

không ngại đưa em gái của mình vẫn còn thức bên cạnh ánh đèn dầu heo hắt mờ ảo, Hằng nằm dang ra xa bứt rứt khó chịu rồi ngủ quên luôn cho đến sáng

Thắm đưa tiền cho chồng mấy trăm đồng nàng đem theo, nhét trong hủ mắm thịt kho may là nàng và Hằng không nhét trong dây ba chạc lúc bọn Công an hiếp

-Anh cố gắng chịu đựng khổ quá không biết lúc nào chúng tha anh, rồi tất cả quay về suối Nam Thắm và Hằng trên chiếc xe đò chạy trên chiếc cầu thấy dòng suối xa xa nơi mình bị hiếp và tắm rửa tẩy sạch vết nhơ nhớp trên dòng nước trong vắt nơi đó một cảm giác khó tả của người bị hiếp hội đồng làm nàng cảm phần, Hằng đang ngái ngủ sau một đêm mệt mỏi.

300 cây số từ Hà Giang về Hà Nội đi cả ngày sáng sớm đến chiều tối mới đến, những chiếc xe cũ đò cũ cải tiến từ xe Quân đội, chạy ì ạch như ông già ho hen yếu đuối, nhóm người thăm tù được các anh Biệt kích gợi gắm nói với tài xế

-Đây là những thân nhân anh em chúng tôi nên đối xử tử tế

Tội dân nơi này rất nặng và nể các toán Biệt kích nhảy toán ra Bắc bị sa cơ, tuy bị tù nhưng tiếng nói của họ rất nặng ký vì họ đã nghe phong phanh vụ ăn hiếp và trộm đồ của thân nhân tù Cải tạo

Tù Biệt kích

Chuyến Xe lửa từ Ga Hà Nội hú còi tiếng còi vang lên trong sương đêm xé nát không gian, ga này nghe nói bị Mỹ bỏ bom năm 1972 xập mớ xây lại nghe mấy người Bắc kể lại lúc vừa đến đây, giờ thì nàng muốn về Nam cho nhanh chờ đợi những biến chuyển trong người nàng sợ có thai, Hằng cũng chung một tâm trạng thiếu đàn ông quá lâu chuyện dính thai khi bị hiếp thường xảy ra

Ga Hàng Cỏ thời Pháp

Đội Văn Nghệ của Trại Cổn trời được dân Hà Giang yêu cầu giúp vui trong ngày lễ gì đó của Thị xã Hà Giang họ tình nguyện đóng góp thuê xe lên tận Cổn trời chở đoàn Văn nghệ lủng tung xèng xuống núi, lúc này răng Tàu sắp cần môi mụ điếm già Cộng sản VN, nhưng trại Quyết Tiến chưa có quyết định dời tù nhân

Đêm Văn nghệ thành công, người dân lúc này mới cảm thấy những gì mà tụi Cộng sản tuyên truyền bôi nhọ những tù nhân này là láo khoét, tụi Cán bộ trại Cổn trời lo lắng sợ vi phạm luật cải tạo cho nên sau đó cấm không cho liên hệ với người dân ở đây nữa nhưng có một con bé cổ ba ngón tóc đen tuyền đẹp cao ráo kết ông Minh Chí, khi nghe ông hát bài Quê Hương anh cũng có một dòng sông hát giọng miền Nam hay quá khiến nó thổn thức con tim mới lớn, nó về thấp đèn dầu nắn nót viết một lá thư gửi cho Anh Chí

-Anh Chí, em muốn niên hệ với anh, em thích anh .Thào

Lá thư chỉ vòn vẹn mấy chữ viết như cua bò trên trang giấy tái chế vàng úa, nó bạo gan nhào lên chiếc xe dúi vào tay Chí một cái bánh gói trong lá chuối bên dưới là lá thư tỏ tình của tuổi mới lớn, Chí hoảng hồn sợ bị khiển trách vì liên hệ lung tung nhưng tên Cán bộ và Vệ binh làm ngơ họ cũng đã sáng mắt, sau bao nhiêu năm tiếp xúc với tù miền Nam họ chợt thấy mình đã bị bưng bít nhồi sọ, những người lính này rất trí thức, có tình người họ bị sa cơ thất thế thôi, cho nên đám Cán bộ trại giam cũng bớt căng như lúc trước

Con bé Thào dám đi 36 cây số với chiếc xe đạp cũ mềm lên thăm Anh Chí mén, cuộc tình chớm nở giữa anh Biệt kích dù 25 tuổi và con bé 17 trên vùng đất Hà Giang, Chí sắp đặt một kế hoạch trốn nhờ con bé mua đồ Bộ đội và một tấm giấy đi đường về Hà Nội Công tác, Chí đã gặp ông bà già con bé này, trong chuyến trao đổi thực phẩm sau đêm Văn nghệ ông già rất khoái Chí ông hỏi

-Anh có vợ con gì chưa?

-Dạ có rồi họ đi Mỹ hết rồi Bố

-Như vậy là hết đoàn tụ, thôi ở đây làm rể nếu ra khỏi nhà tù này con bé Thảo nó thương anh, chúng tôi đồng ý nếu anh thương nó

Khuya đêm đó Chí ngậm hạt lựu, hưởng mùi gà mái tơ con bé oằn oại trò chơi người lớn mới lạ, nó xô đầu Chí ra không cho úp vào đôi chân trường túc

-Bẩn lắm anh,đừng đừng, nhưng rồi nó bật ngửa thờ dốc tay ghì tóc của Chí mãnh liệt như người nữ ky mã phi ngựa, trời đất quay cuồng trong cơn mê sảng nó cắn bờ vai Chí rớm máu

Mặt trời đã lên Thảo vẫn còn ngủ say thì Chí đã biến dạng hẳn về lại trại giam sau khi mua một con chó dắt về cho tên Cán bộ, Chí đấm mõm chúng nó bằng số tiền mà hẳn có thì dùng một cái ngày 20 tháng 8 năm 1978 có lệnh chuyển trại, dự tính trốn tù coi như xong tất cả tù chuyển về trại Thanh Cẩm cách Hà Giang 456 km

Nhưng Chí có quyết định trốn tù đi ngược về lại Hà Giang, chờ Trung cộng tấn công sang biên giới, Thảo và ông già nằng lên kế hoạch giúp Chí vượt thoát sang phần đất Trung cộng vì gia đình Thảo gốc Tàu, khi biết Chí đồng hương gốc Tàu nên ông già nằng tin tưởng và yêu mến, ông về Thanh Hóa giúp Chí trở lại Hà Giang với giấy tờ Cán bộ và bộ đồ, nón cối đã mua sẵn lúc trước, Thảo đã xin thăm Chí tại trại Thanh Cẩm gia đình nằng có người Chú làm quản giáo nơi đây mọi việc suôn sẻ

G +N có người hẹn Chí chui ra một cái lỗ gần cầu tiêu,ánh đèn lờ mờ Chí không ngủ được khi có người nhét vào tay hẳn một miếng giấy lúc nhận phần cơm chiếu

-Anh ngủy trang chui ra khỏi lán 1 giờ đêm nay, tôi chờ bên ngoài nhớ cẩn thận xem xong hủy ngay

Chí hồi hộp nhai nước miếng giấy, nhìn ra bên ngoài ô cửa nhỏ đủ để gió vào không cách gì chui ra được,nhưng sau vách cầu tiêu ai đó đã đục tường lâu rồi được trám lại với vôi để cạy ra,một thanh gỗ đầu nhọn như đũa bếp đã để sẵn Chí dùng để cạy từng viên gạch vừa đủ để đưa cái đầu và vai ra

Chí trút bộ đồ tù mình trần chui ra, bò đến điểm hẹn thì có người đứng chờ Chí sợ bị ăn đạn suy nghĩ chắc tụi nó dàn cảnh để bắn mình nhưng có tiếng hối

-Nẹ nên khoát đồ này vào. Chí mặc đồ Cán bộ đi ra khỏi trại ngang vọng gác nơi chòi canh tên lính gác ngồi ngủ gục bên khung cửa đã bị cho uống thuốc ngủ

-Hắn sắp đổi ca gác, đi nhanh

Chí được đưa lên một chiếc xe Com măng ca,người Cán bộ nói

-Tôi có nhiệm vụ đưa anh từ trại giam ra đây là chấm dứt tôi phải trở lại trại giam ngay

Chiếc xe lộn ngược về Hà Giang trên xe có người nhà của Thảo họ yên lặng không hỏi han điều gì tất cả câm như hến, đến Hà Giang ông già Thảo đón rồi dẫn ra một khu rừng thưa

-Anh tạm trốn nơi này, đói hái bắp luộc ăn cẩn thận đừng để ai thấy, trong chòi có một cái nồi đất và diêm quẹt, có nước sẵn ráng chịu lạnh

Chí trốn trong rẫy Bắp, sáng hôm sau Công an Thanh hóa khóa chặt các ngã đường truy lùng Chí, nhưng Chí đã thoát về hướng Bắc đến Hà Giang khi Tàu tấn công thì trà trộn với người Việt gốc Tàu vượt biên giới lúc này tại trại giam Quyết Tiến Cổng trời chỉ còn tù Hình sự khi Trung Cộng tấn công vào Hà Giang trại này tự động tan hàng một số chạy sang Tàu số còn lại bị bắt .

Chí cùng Thảo cùng nhiều người chạy được sang đất Tàu sau đó họ bị bắt thanh lọc đưa về một trại giam tại Quảng Tây thuộc khu tự trị dân tộc Choang, Chí khai là Sĩ Quan của VNCH được nhân viên nơi đó đối xử tử tế, đưa vào một khu riêng biệt cũng có một vài người tù nơi trại Quyết tiến nhưng Chí không quen biết

Tàu mạnh nha thành lập một Mặt trận giải phóng dân tộc mới theo lời Mao nói .Cuộc Cách mạng Việt Nam phải được làm lại, Cán bộ MSS của Bộ Anh ninh Quốc gia đến gặp Chí hì nói tiếng Việt như người Việt

-Lày ngộ cho nị chọn hai đường

-Một là gia nhập Mặt chận do Lòng Chí Hoàng Văn Hoan lãnh đạo, theo chúng tôi đánh Hà Nội nị sẽ được phong chức Trung tá Hồng Quân, cho lập một Tiểu Đoàn Biệt kích nhảy dù xuống Hà lợi bắt Lê Duẩn và toàn bộ đầu nậu, bên trong sẽ tiếp ứng Nị sẽ được phong Tướng sau khi Cách mạng thành công

2 là chúng tôi trả Nị về lại biên giới Quảng Linh li đầu thì li

Chí xin một 2 ngày suy nghĩ

-Tốt chúng tôi chờ ông và dợ cứ thoải mái, có con dợ chẻ ngon quá chời ha ha ...

Mấy tên Tàu chắc dân Quảng Ninh cặp mắt dâm dăng nhìn Thảo như muốn ăn tươi nuốt sống nàng đẹp quá một cánh hoa rừng hương sắc vẹn toàn, Chí quên mất Thẩm Chí biết Thẩm bị hiếp dâm khi hấn làm tình với Thẩm hấn biết nơi đó đã có củ từ chọt vào không lâu lúc vợ hấn ra thăm hấn, cùng đứa em của Chí con Hằng cũng bị hiếp nhưng hai người giấu không cho biết khiến Chí hậm hực bây giờ trong tay Chí một đóa hoa đã cho hấn nhụy trinh nguyên hấn dâm ra mê mệ, Thảo khuyên Chí từ chối tham gia Mặt trận của Hoàng Văn Hoan về lại biên giới Quảng Ninh rồi tính

Riêng Thẩm và Hằng sau chuyến đi Bắc thăm Chí về lại Chợ lớn thì nghe trong người ốm nghén thèm gạo nàng cứ bốc gạo ăn sống làm mẹ nàng hơi lo nàng nói

-Chắc con dính bầu người ta nói thèm Chua đẻ con gái thèm gạo thì đẻ con gì hả mẹ ?

-Con già đầu rồi nói nhảm, bộ ra Bắc chúng nó cho ngủ với thằng Chí hả? hay mày tò mò tem với ai nhục gia phong lắm nếu bề anh suôi mà biết tao có nước đội quần Thiên hạ luôn Thẩm ơi;

-Họ cho ngủ chung một đêm mà mẹ

-Dzậy hả nó có mần ăn gì được hông con, tù tội nghe nói khổ lắm ăn bo bo, lao động khắc nghiệt nơi cái Cổng gì đó lúc Ba mày còn sống ổng kể lại ghê lắm ông có bị nhốt nơi đó lúc còn trẻ theo Quốc Dân Đảng đó.

-Chờ chả quây cả đêm mẹ ơi; đánh hùng hục như Dê húc càn con chắc là con của ảnh mà con đâu có quen ai mẹ thấy đó suốt ngày đi làm, quen với tạ muối tạ khoai nơi phòng lương thực Quận

Tuy nói vậy nhưng lòng Thắm bất an nàng chợt nhớ Hằng, lấy xe đạp chạy lại nhà Ba mẹ chồng thì gặp Hằng đang đứng trầm ngâm

-Sao vậy Hằng bộ dính hả?

-Em trẻ kinh rồi Chị chết rồi, còn Chị thấy sao

-Chị thèm gạo ồm nghén rồi em chắc chết quá, chắc Chị em mình sinh ra mấy thằng Công an quá mụ nội chúng nó ác quá

Hằng làm thình nàng chợt nhớ đến hai thằng Công An cỡ tuổi anh mình hi hục thay phiên nhau Cày ruộng nước trên tấm thân rực lửa của tuổi đôi mươi của nàng, chồng vừa cưới đã biến đi theo vận nước chắc hẳn đã có vợ khác không nghe thư từ gì hết kể từ tháng 4 năm 1975 đến nay nàng mà dính bầu chắc đội quần cả xóm nhiều chuyện này, không riêng gì Thắm và Hằng nhiều đàn bà thăm chồng Cải tạo ngoài Bắc đều bị hiếp hay bị gạ tình để gặp thân nhân, họ nhục nhã giấu kín

Đời Thắm và Hằng đi đến một khúc quanh của kiếp người, Hằng bỏ Chợ lớn về Mỹ Tho sống với người Di khi cái bụng mới nhô lên đôi vú căng cứng nàng lẩn tránh hết gia đình bên chồng

Thắm thì cắn răng chịu đựng với hy vọng là con của Chí nàng nói với Cha mẹ chồng là con của Chí, người Tàu họ có cách truy tìm dòng máu nên ông Cha của Chí thông cảm vì con gái ông cũng dính bầu nó đã nói hết chuyện bị Công an hiếp cùng với Thắm, ông chỉ biết thờ dài nhìn lên bàn thờ Cha ông vẫn vuốt râu cười, thôi thì cứ chờ Thắm sanh nở rồi tính

****

Quốc Tế Tình báo sở của Trung cộng đến thăm vấn thêm Chí sau khi được đưa về ở trong một trại Tạm cư Đông Hưng tiếp giáp với Bãi Tục lăm Quảng Ninh, nằm ven con sông Kalong đổ ra Vịnh Bắc Việt, nơi này nhiều gia đình người Việt gốc Hoa bị CSVN lừa sang Trung Cộng trước khi cuộc chiến xảy ra

Chị từ chối gia nhập Mặt trận giải phóng Dân tộc của Hoàng Văn Hoan thì người Tàu mặc thường phục đi với một Sĩ quan Hồng Quân Tàu nói

-Anh không tham gia với Đồng Chí Hoàng Văn Hoan thì tham gia với ông Lê Quốc Túy từ Pháp về họ hiện có mặt tại Hải Nam đang bàn luận với Tổng tài Hàn Niệm Long nếu anh đồng ý chúng tôi đưa vợ chồng anh đến đó

-Chí lắc đầu nói

-Cho tôi gặp những Cơ quan ngoại giao của Mỹ gần nhất để tôi xin Tị nạn vì tôi là Sĩ Quan VNCH

-Chúng tôi không thể giúp anh được trong lúc này, đang đánh nhau với Hà Nội muốn gặp người Mỹ anh phải lên Bắc Kinh hay Hồng Kông, thôi tùy anh quyết định chúng tôi không có nhiều thời gian, anh sẽ kẹt nơi trại này rất lâu chờ Cao ủy Tị nạn đến, Chí nghe đến tên Giải

phóng là hẳn không mấy cảm tình cứ tạm nấn ná nơi này tìm đường vượt thoát sang Hồng Kông Chí có Địa chỉ người Chú Tại Hồng Kông, nhờ người bên ngoài trại liên lạc dùm một tháng sau thì nhận được thư của ông Chú, Chí xin tiền mua một chiếc ghe nhỏ nói để làm ăn sinh sống, trong trại cũng có vài ba người đồng ý theo Chí, những vệ binh Canh gác nơi đây đa số già họ không thích đám lưu dân từ VN chạy sang đất họ nên làm ngơ ai vượt biển được cứ đi đấm mồm vài chục Nhân dân tệ là muốn lên trời xuống đất gì cũng được....

Những ngày rảnh rỗi Chí cùng Thảo ra khỏi trại đi đến khu vực Trà cổ, nơi đây bị khóa chặt Hồng Quân đóng chốt dày đặc dân hai bên không còn qua lại được,

Bên nay biên giới là nhà, bên kia biên giới vẫn là anh em, bây giờ bên kia biên giới kẻ thù Diệt Lam hàng ngày tiếng loa chửi bới bọn Ố lam nhân (người VN) ra rả giống như loa Phường, Chí nghiệm ra Cộng Sản tụi nào cũng giống nhau là nói láo kinh niên Thầy nào trò nấy

Chiến tranh Tàu Việt xảy ra Cao ủy Tị nạn không ai dám đến dù Đông Hưng không có đụng độ nhưng không khí Chiến tranh tràn ngập, không biết CSVN đánh tràn qua lúc nào, phải tận dụng thời cơ để vượt thoát khu vực này, những gia đình gốc Tàu đã di chuyển sâu vào khu vực chỉ định định cư, Chí và Thảo chưa có tên trong danh sách cưỡng ép rời trại

Đài kỷ niệm môi hồ răng lạnh.

Đã có người từ Bắc Hải nhắn tin cho Chí khuyên nên trốn đến đó sẽ có người đưa đường biển sang Hồng Kông

Nhân dịp nhiều toán Đặc công Việt Nam xâm nhập vào đất Trung Quốc Thị Trấn Đông Hưng rối loạn, tiếng súng nổ dồn dập nơi các chốt biên giới Chí dẫn Thảo cùng một thanh niên Việt tên Dũng dân Hải Dương gốc Tàu trốn thoát về Bắc Hải thành phố này có nhiều người gốc Việt sinh sống lâu đời vẫn còn dùng tiếng Việt họ không bị Trung Quốc làm khó dễ khi CSVN đang đàn áp người Việt gốc Tàu trên toàn cõi miền Bắc

Nhóm người của Chí lên ghe đã tổ chức sẵn vượt thoát ra biển, A Tủng người Việt gốc Tàu làm Thuyền trưởng tên này dân Hải phòng bậm trợn xăm đầy mình, gặp Chí hẳn chỉ nhìn một con mắt nhưng lại khoái Thảo, cho nên đàn bà đẹp trong hoàn cảnh này rất nguy hiểm cho chính mình và người chồng

Chiếc ghe nhỏ có buồm và cái máy dầu cặn Trường Chinh của Trung cộng chạy ạch ạch với 10 con người không đủ khả năng chạy trên những ngọn sóng lớn, tất cả đều ối mửa vì chẳng có ai là dân biển chiếc ghe cứ nhắm hướng ra hải phận Quốc tế rồi hướng lên phía Bắc mà chạy ông Tài công chẳng biết đâu mà lần nhắm mắt chạy, chỉ biết khoảng cách từ Bắc Hải đến Hồng Kông gần 180 hải lý

Chí cũng ngất ngư, nhưng chưa nằm bẹp còn cố gắng phụ giúp A tủng lái con tàu theo La Bàn khi về đêm, hôm sau thì bị Tàu tuần duyên Trung Cộng bắt lại khi biết người Việt gốc Tàu họ không làm khó dễ rồi kéo gần đến Hải phận Hồng Kông cắt dây phá máy cho hư, chiếc ghe trôi nổi lênh bênh

Trại Tị nạn white head Camp Hồng Kông nổi tiếng vụ đánh nhau giữa Bắc Kỳ dạt vòm ngoại và Nam kỳ Tị nạn Cộng sản

****

Đến sáng thì Cảnh Sát biển Hồng Kông phát hiện, hú còi xua đuổi nhưng chiếc ghe của Chí không chạy đi được cứ nằm yên trên đầu ngọn sóng nhấp nhô, Cảnh sát lại móc dây kéo ngược trở lại vùng biển Quốc Tế mặc cho mọi người lạy lỵ van xin

Chí xin nói chuyện với một Sĩ quan trên chiếc Tàu tuần, hẳn nói mình là Sĩ Quan Biệt kích của VNCH trốn vượt ngục thoát đến đây, mong giúp đỡ cho lên bờ gặp Tòa Đại sứ Mỹ

Người Sĩ quan Tàu tuần duyên nói chuyện CB với ai đó trong bờ, mọi người hồi hộp nghe ngóng rồi vỡ òa trong nước mắt khi người Cảnh sát Tuần duyên nói

-Được các anh được chấp nhận cho lên bờ, bỏ chiếc ghe đánh chìm tất cả lên Tàu, chiếc ghe bị Tàu Tuần duyên húc nhẹ một cái lật úp như chiếc lá bần trôi dạt dờ

Cả nhóm được đưa về một trại gọi là Vietnamese migrant detention Centre đây là một trại đầu tiên giam người Tị nạn VN gần phi trường Khải Đức, trong thời gian này vụ chiếc Tàu Skyluck với 2,700 trăm dân Việt gốc Hoa bị kẹt trên Tàu không cho lên bờ khiến Cao ủy Tị nạn phải can thiệp rất khó khăn vì con số đã lên gần 60,000 người chỉ trong năm 1979 đa số từ miền Bắc nạn nhân của Cộng sản VN và một số người Việt từ Hải phòng trà trộn theo -I do tui do theo,

Chí và 9 người trong nhóm được dồn vào một trại đầy người Việt gốc Hoa miền Bắc, A Tửng và Dũng tách ra khỏi nhóm của Chí nhập bọn với đám đầu gấu Tàu nơi này Chí gặp một ông cũng họ Hồ đàn em sau Chí một khóa tên Hồ Lữ cháu của võ sư lừng danh Hồ Ngạnh ở Bình Định

-Trời Niên trưởng ông mần reng lưu lạc chốn ni? ông Hồ Lữ nói tiếng củ mì rặc (lúc trong Quân Trường học Quân sự của VNCH khóa sinh đặt tên cho các ông Miền Trung từ là Củ mì, mắmm ruốc, và nước mắmm, còn miền Nam thì giá sống Cá gô, bắt con cá gô bỏ trong gỗ kêu gột gột, còn Bắc Kỳ thì rau muống cá rô cây Bắc kỳ ăn cá rô cây, ăn nhằm thuốc độc chết cha Bắc kỳ)

Chí trong lúc đơn thân gặp đàn em thì mừng,

-Đệ đến đây lâu chưa?

-Em trốn Cải tạo vào Suối kiết làm đường sắt, rồi theo mấy người Tàu ra Bắc vượt biên giới sang Tàu rồi trôi dạt đến đây bằng đường biển vợ em người Tàu niên trưởng

-À em mần khóa về Địa phương Quân Tiểu khu Bình Định sau làm phân Chi khu An Nhơn có nợ máu với chúng nó nhiều, sau năm 1975 em trốn vào Bình Tuy lo giấy tờ căn cước giả chẳng ai truy tìm miễn đừng về nơi mình sinh ra

-Thôi mình tạm gác chuyện ngày xưa anh về Biệt kích 81 bị dày lên trại Cổng trời rồi vượt ngục sang đây, nơi này tụi đầu gấu gốc Tàu nhiều, em có đụng thằng nào chưa?

-Chúng nó cũng cà khịa với em, nhưng ông già vợ em là Bang trưởng gì đó chúng nó không đụng đến em

-Vậ anh cũng mừng có gì bảo vệ nhau

Hồ Lữ cũng ngon tay nghề gia truyền, nhiều đêm Chí và Lữ nói chuyện với nhau về võ nghệ, rồi cùng múa quyền dưới ánh trăng mọi chuyện của hai người và hai người đàn bà đẹp không qua mắt đám Giang hồ bến Cảng, vợ Hồ Lữ đẹp như Chân Trân tài tử Hồng Kông trắng, chân dài tới nách, mỗi khi nàng đi tắm khối thằng đi rình, cho nên Hồ Lữ phải đi theo, Thảo và vợ Lữ tên Vương Nhi làm bạn với nhau họ là gốc Tàu nên dễ thông cảm, hai nàng này khi trời nóng thường thả rông vú đít ngồn ngộn là nhiều tay anh chị đêm nằm bắn B52 bằng hỏa tiễn Sam của mình, sáng đi tắm sớm

Dũng tên đi cùng ghe với Chí cứ chếp miệng thở dài, khi hai nàng xuất hiện đốt cái đèn dầu cùng đi tắm nơi cái phòng tắm bằng ván đã có vô số lỗ khoét rồi nhét côm bịt lại của đám đàn ông

Vương Nhi và Thảo rất thận trọng hai ông chồng đi theo ngồi chờ, những cái bóng đen xuất hiện thì cả hai tăng hăng

-Địt nhòm một tí có mắt gì đâu mà canh dữ vậy mấy bố.

-Tao bẻ răng mày ranh con Lữ nói

Chí thấy không ổn, bàn với Lữ xin ra ngoài tối về điểm danh để nhận tin tức thì chuyện gì nó đến cũng đến

-A Tửng Anh thích con Thảo vợ tên Chí sao không địt đi mẹ con nhỏ đó đã quá nhìn chảy nước miếng

-Nó Sĩ quan Biệt kích dù Ngụy đấy; tao hơi ngán

-Một mình nó làm được gì,

-Bây giờ thêm thằng Lữ hơi căng, hai thằng này đều là Sĩ Quan Ngụy có võ rất cao tay

-Anh cũng có võ mà sợ gì, bắt chơi hai con vợ luôn cho đã vắng cái nồn lâu rồi Đại bàng

Chí liên lạc được người Chú ở Cửu Long nghe tin Chí đến Hồng Kông đến trại bảo lãnh ra đi làm tối về trình diện, trước khi rời trại Chí đích thân gặp A Tửng nói

-Tôi với anh từ Bắc Hải đến đây chung một thuyền dù ít hay nhiều tôi cũng mến anh và Dũng, và cũng biết anh là một đầu gấu đất Cảng hôm nay muốn gặp anh để từ giả ra bên ngoài nếu anh có gì thắc mắc tôi sẽ trả lời

Thằng đầu gấu mắt dạy nói -Tao muốn gì thì mày biết rồi nghe thằng Ngụy

Chí hơi khựng lại rồi nói. Tôi biết anh khoái vợ tôi là đàn ông nhìn tôi biết ngay nhưng địt mẹ tôi cho anh biết không dễ ăn

Chí vừa dứt lời tên đầu gấu tung một cú đá sấm sét, Chí bất ngờ văng vào vách tường trại, A Tửng bồi tiếp hai cú đá Chí gặp người chịu đựng

-Biệt kích Ngụy tao cho mày nát như tương rồi tao địt vợ mày, Dũng vào lôi con vợ nó ra đây địt trước mặt nó tao địt xong tới mày

Chí ôm bụng hai đòn đá của A Tửng làm Chí khó ngượng lại nhưng khi nghe tiếng Thảo khóc Chí nộ khí xung thiên cơn đau biến mất Chí tung người đá cú đá song phi tên A Tửng không kịp phản ứng hấn bật ngửa học máu xương chấn thủy nát vụn, Dũng thấy vậy hoảng quá bỏ chạy vào trại kêu đồng bọn tiếp sức Chí dắt Thảo chạy thoát ra cửa, không kịp gặp Hồ Lữ vì hấn đi làm ngoài bến Tàu

Chí thoát về nhà ông Chú rồi ra trình diện Cảnh sát tường thuật câu chuyện cảnh Sát cho biết A Tửng bị chấn thương xương chữ T đang nằm bệnh viện, Chí chỉ bị câu lưu vài giờ lập biên

bản cho vụ đánh nhau rồi thôi, hai vợ chồng đi làm tại một nhà máy đóng cá hộp chờ Cao ủy Tị nạn lập hồ sơ định cư Lữ và vợ được chuyển sang trại khác để về Đài Loan

-Em đi ghen niên trưởng có gì liên lạc với em Địa chỉ này ở Cao Hùng, tội mình như dân Do Thái lưu vong hy vọng gặp lại anh cả hai chào nhau theo kiểu nhà binh rồi chia tay.

Đêm nơi căn gác nhỏ Chú của Chí dành riêng cho hai vợ chồng thành phố về đêm, ánh đèn sáng rực như những chùm kim cương tuyệt đẹp

Chí nói -Mình đi Mỹ nghe em, Chí ôm Thảo trong vòng tay cô gái Hà Giang nay đã trưởng thành trong cơn giông bão của cuộc đời đã qua đi

-Dạ Thảo ngây ngất trong đón từng nụ hôn của Chí, người đã dẫn nàng đi vào những đam mê tuyệt vời của tuổi mới lớn nàng mê Chí như mê thuốc phiện, không rời được trên bầu trời trong xanh đôi cò trắng bay về hướng Tây dịu vợi

-Anh ơi mình như đôi cò đang bay trên kia kìa

****

Bên VN Thẩm đã sinh con một đứa con trai bụ bẫm, chờ đến thôi nôi ông già chồng trịnh trọng đem thằng bé ra lấy một cây kim chích nhẹ đầu ngón tay thằng bé nó khóc thét lên đau đớn, Thẩm nhói tim, nhưng đây là phương pháp thử liên hệ máu mủ nhà của nhà chồng, nàng không từ chối được nếu muốn được nuôi dưỡng và chia gia tài sau này dù bị đánh Tư Sản nhưng của chìm gia đình chồng còn rất nhiều

Ông Tài Phú nặn ngón tay bé nhỏ vào cái ly thủy tinh 3 giọt xong lấy cây kim khác trích máu của mình hòa vào cái ly rồi đổ nước vào để yên thì hai nhóm máu hòa lẫn vào nhau, không đông cục riêng rẽ

Cả nhà mừng rỡ, ông Tài Phú quỳ xuống lạy Thẩm 2 lạy

-Cám ơn con đã cho gia đình này một thằng con trai nối dòng thằng Chí bây giờ không biết sống chết ra sao, thôi con an tâm chờ hai năm nếu không tin tức thì cứ lấy chồng khác ta không bắt con nuôi con thờ chồng

-Hằng em Chí cũng sanh một đứa bé gái, khuôn mặt giống hệt thằng Công An đẻ nàng ra nó cho củ từ vào, thằng còn lại bắt nàng thổi kèn, đứa bé gái trở mình khóc Hằng chết lịm không biết ăn nói làm sao với gia đình Tùng chồng nàng,

-Thôi con cứ ở với dì, rồi tìm cách ra đi đây chỉ là một tai nạn đâu có ai muốn, nếu gia đình thằng Tùng có chửi chết con thì kệ họ cứ nói thật là đi thăm thằng Chí bị Công an nó hiếp, mà mà theo tao biết mày sướng lắm trứng mới đậu

-Dì ơi vừa cưới nhau anh Tùng mới màn vài cái là ổng chạy theo Tàu Hải Quân mất tiêu bỏ con lại phòng không chiếc bóng, mấy thằng Công an khu vực dê con hoài, nhiều lúc con không chịu được, ăn quen nhịn hồng quen, thà là con chưa biết mùi đời biết rồi khổ lắm, nên lúc con bị hai thằng Công an hiếp con sợ lắm nhưng nghe chị Thẩm rên hú hụ con buông lời luôn nó kỳ lạ lắm dì ơi

-Đồ quý cái tao góa bụa nuôi con mấy chục năm, mà có sao đâu đúng là bọn trẻ tụi bây thoảng quá, con Thắm đẻ con trai con của thằng Chí đã thử huyết thống rồi

Hằng nghe dì Ba nói nàng không tin vào cách thử này, máu mà đem thử vào nước thì nó hòa tan là chuyện thường thôi thì cứ để ba má mình an tâm.

Rồi ông Tài Phú đăng ký ra đi bán chính thức cho gia đình mười mấy cây vàng, Thắm và Hằng cùng Cha mẹ chồng và bà dì với hai đứa con ra đi trên một chuyến Tàu mới toanh nằm tại cửa sông Soài Rạp, Hằng ôm con ra đi khi bị bên gia đình chồng hắt hủi tất cả đến Mã lai năm 1981, nhờ Hội Hồng Thập Tự truy tìm tin tức Ông Hồ Minh Chí

****

Chí và Thảo sống hạnh phúc tại Hồng Kông, chưa muốn định cư chần chờ tin gia đình từ VN

Một hôm ông Chú Chí nói với hai vợ chồng Chí

Thôi bây giờ hai lúa mày ở lại Hồng Kông làm ăn, đâu cần li Mỹ làm gì người diệt ở Cửu Long lầy cũng nhiều, Chú cho mượn tiền mở một cái quán bán Phở sống lược dồi tính sau

Chí nghe theo lời ông Chú đồng ý tạm trú tại Hồng Kông thời gian, nhưng Hồ sơ xin vào Mỹ diện ưu tiên 3 Sĩ quan VNCH được chấp thuận giờ chỉ cần một Hội nhà Thờ nào đó bảo trợ là xong khám sức khỏe lên đường, lúc này người Bắc kỳ ào ạt ra đi như người Bắc di cư vào Nam tụi Chính quyền Cộng sản rất thâm độc chúng chẳng bắt bớ, ai đi được thì chúng cài hạt giống Đỏ sẽ nở hoa trên đất Tư bản giãy chết, vài mươi năm sau nở thành lúa gieo mạ sống vững trên đó làm bàn đạp cho cha con chúng nó sang đoàn tụ, tụi Tây Phương thì nông cạn đếch biết, Úc, Canada mở rộng vòng tay nhân đạo nhận hết theo kiểu hốt rác vì Mỹ chề thật ra những nước như Úc và Canada bị áp lực của Cao ủy Tị nạn và Tổ chức Nhân Quyền Quốc Tế chớ họ chẳng muốn nhận của nợ này vào nước họ.

Đám này sang Úc tự nhận là Tị nạn Kinh tế đếch có Chính trị gì ráo vì vẫn còn Yêu Bác của Chúng, ở những khu biệt lập làm bất cứ chuyện gì miễn có đo na là chúng nằm, hành sử theo lối côn đồ bên VN, khi đụng xe thì đã có Bảo hiểm lo vậy mà chúng cho đầu gấu tới nhà hăm dọa trong khi chờ Bảo hiểm điều tra ghê thật.

Người Tị nạn VN tại Hồng Kông năm 1988

Người Việt thành một vấn nạn sau này khi máu đổ trong vụ hai bên đánh nhau tại trại Bạch Đầu, vì Tị Bắc kỳ tổ chức mừng ngày 30 tháng 4 trên nỗi đau của người Việt Tị nạn đến Hồng Kông từ Quy Nhơn trở ra,

-Đù má tị mày nếu ăn mừng ngày tị bây cướp miền Nam thì sang đây Tị nạn làm gì ?lời qua tiếng lại hai bên đánh nhau.

Chúng nó bị thanh lọc sẽ bị đui về thì trở cờ treo Cờ VNCH van xin lạy lục đổi màu rất nhanh,tưởng cũng nên viết lại vụ Cốt nhục tương tàn sau chiến tranh giữa Bắc và Nam trên đất người Hồng Kông tị Bắc kỳ đông hơn nên thắng đậm, đám này đang hiện diện ở Úc rất nhiều, hận thù truyền kiếp cho nên Hòa hợp hòa giải không bao giờ có được rảnh giới đã có sẵn dầu óc họ bị nhồi sọ về người lính miền Nam xấu xa tàn ác thấm vào máu và Ngụy là tay sai bán nước v...v..

****

Ngày 3 tháng 2 năm 1992 Tôi viết lại kèm theo câu chuyện về sau này lúc 11 giờ tối gần Giao thừa Âm Lịch Trại cấm Thạch Giang Cương hai phe Nam Bắc đánh nhau, vì ý thức hệ Nam kỳ đem lãnh tụ Hồ ra chửi, bên Bắc kỳ thì đem Cụ Diệm ra bôi bác, rồi dùng dao, bom xăng, lòi những thanh giường ra vót nhọn tấn công nhau, phụ nữ hai bên cùng sát cánh đập bể các nắp cống bằng gang tiếp vận cho cánh đàn ông quăng sang phía địch như những mìn đạn pháo, phân người đồ dơ phụ nữ có tháng bay tới tấp, con cháu Hùng Vương và mẹ Âu Cơ từ núi và từ biển kéo về tử chiến, Cảnh Sát Hồng Kông đã về nhà chuẩn bị đón Giao thừa không can thiệp được, Bắc, Nam chém giết từ 11 giờ đến sáng phía con Cháu già Hồ đông hơn tấn công khốc liệt sang nơi ở của dân miền Nam đốt sạch giết sạch quăng con nít vào đồng lửa phe miền Nam bại trận kết quả 130 chục người bị thương, 24 người chết đây là cuộc xung đột đẫm máu nhất trong lịch sử các trại giam của Hồng Kông

Trại Thạch Cương sau đó bị giải tán hơn 1000 Cảnh sát đã đi tản 1500 người Tị nạn Bắc kỳ nơi Trại Bò không cho ở chung với người Nam. Rồi đến tháng 4 năm 1995 bạo động đánh nhau giữa Bắc và Nam tại trại Bạch Đầu (whiteHead) Cảnh sát Hồng Kông đã thu giữ một số vũ khí tự chế 3.200 loại trong đó có lựu đạn dồn thuốc pháo, cũng ná mã tấu dao rựa hai bên nổi lửa đốt trại nhau bắt nhân viên trại giam làm con tin 26 khu trại bị hỏa thiêu hơn Thiếu Lâm tự cháy mấy ngày đêm luôn, hơn 200 người Việt Tị nạn trốn khỏi trại này đến tháng 6 năm 1996 thì mặt trận mới tại Trại Vạn Nghi đánh cận chiến bằng ông nước mài nhọn, và chơi luôn Cảnh sát yêu cầu ngừng can thiệp để họ tiếp tục giết nhau, họ đóng chốt lập hệ thống phòng thủ rồi tắm máu nhau, Cảnh Sát Hồng Kông phải huy động một lực lượng lớn với súng và hơi cay tràn vào thì Mặt trận đã tàn thương vong ít hơn trại Thạch Giang Cương năm 1992

Báo Chí Hồng Kông lên trang nhất cuộc Nội Chiến VN đã lan tới Hồng Kông, Dân Hồng Kông chửi Chính quyền không dùng biện pháp mạnh tống họ ra biển như Mã Lai, Sau những vụ đánh nhau Chính Quyền Hồng Kông mới chực tỉnh là tị nó đã đánh nhau đến 21 năm ở quê hương chúng nó tại sao cho tị nó ở chung, bây giờ phải nhốt riêng thanh lọc ai thật sự Tị nạn chính trị thì mới cứu xét, Dân Nam kỳ được tự do kiếm việc làm rồi đi

định cư hết thì Bắc Kỳ bị dồn trong trại cấm cưỡng ép hồi hương họ bày binh bố trận giết nhau tiếp, dân Hải Phòng Quảng Ninh dàn trận choảng nhau không kêu tên Lãnh tụ ra chửi mà gọi - Bối tiên sư chúng mày,

Chính quyền tách nhóm này riêng ra thì Hải Phòng đánh Hải Phòng dân Tiên Lãng, Thuỷ Nguyên đập dân Phố Hải Phòng nhà cầm quyền Hồng Kông mới nhận biết là những kẻ gây sự chính là Bắc Kỳ, cho nên họ có một sáng kiến là dùng Dân Bắc trị dân Bắc, họ để đám này bầu lên các trưởng trại như một Đại bàng đầu gấu, những chức vụ này về tay Giang Hồ đất Cảng có những quyền lợi về thực phẩm luôn cả gái gú, nổi bật nhất là một tay anh chị tại trại Sìn Cơm, Shatin,

A Sìn một tay anh chị có số má ở Hải Phòng, vượt biên sang Hồng Kông nhưng khi đến trại Cấm hấn không có đủ tiêu chuẩn là người Tị nạn Chính trị để đi định cư nước thứ ba bị kẹt chờ trả về VN theo chính sách Hồi hương tự nguyện, hấn kết nạp mấy tay du côn cùng chung hoàn cảnh mà tiếng Quảng Đông gọi là A xề, A Sìn được bầu lên làm trưởng trại hấn đánh đập những ai chống đối sắc máu mồm luôn đôi khi nạn nhân bị chết thì như con chó chết Cảnh sát chỉ vào lượm xác không ai dám ho, tung hoành ngang dọc muốn chơi đàn bà con gái thì cứ chọn lựa, hấn cặp với một người góa phụ có đứa con gái 13 tuổi hai mẹ con đều có nét đẹp ma mị, nàng này dân Hà Nội có học thức, thân đơn côi không có ai nên cặp A Sìn để tìm điểm tựa, hấn thường bớt những phần cơm trại phát của người đồng cảnh nấu rượu lậu, một hôm hấn nhậu say ngà ngà về đề người tình ra địt thì nhằm ngày nàng kéo cờ đỏ Sao vàng che hang Pắc pó hấn bực mình chửi

-Địt mẹ tao đang hứng, thôi mày kéo cờ đỏ tao chơi con gái mày

-Anh ơi để em thổi kèn nhé, con Mai còn bé mà anh

-Địt nó rượu đực rồi tao thấy, để tao hái nhụy trước, thằng khác chơi phí lắm

Mai lúc đó nằm bên cạnh nó đang hồi hộp nghe ngóng tiếng mẹ nó rên, nhưng hôm nay tên dượng lòn tay vào chiếc váy mỏng kéo quần nó lột ra nó ghì lại nhưng rồi sợ quá tên Dượng nghiêng răng xé bung quần lót

Mai buông tay nhắm mắt cho xong mất đời con gái khi nghe tên A Sìn nói trong hơi rượu

-Địt chống là chết hàng thì sống con ạ

Mai hoảng quá nói -Dượng ơi nhẹ nhẹ cho con nhờ

-Chết con Dượng ơi đau quá

-Tiếng cười khoái trá của A Sìn, mày còn din kkkk

Hoa nằm bên cạnh bị tai lúc đứa con gái mình bị A Sìn hiếp, tiếng nấc tiếng khóc, tiếng tên đàn ông hí hục như bò kéo cày, Hoa chọt rút cây dao làm bằng nẹp đóng thùng nàng đã thủ từ trước nhưng không dám đâm A Sìn nếu hấn chết thì không nói gì, mà hấn không chết mẹ con nàng sẽ chết, nước mắt Hoa ứa ra, mẹ con nàng như một cánh lục bình trôi trên dòng nước của cuộc đời không biết ngày mai sẽ ra sao? nàng thiếp đi khi nghe tiếng ngáy như sấm của tên khốn A Sìn quay cu đờ bên cạnh cùng tiếng khóc rầm rứt của con gái mình

Hoa góa chồng quá trẻ người chồng bị bạo bệnh qua đời trong năm 77, sau khi vào Sài Gòn về nàng hệt hẳn dẫn đưa con gái theo bạn bè về Hải Phòng dạt vòm ngoại đến đây, chuyển đi của Hoa để dàng trên một chiếc ghe nhỏ Vịnh Bắc bộ ra phao số 0 từ đây ra đến Hải phận Quốc tế, qua eo biển Quỳnh Châu giữa bán đảo Lô Châu, tuyến đường biển này ít bão và được Tàu Tuần duyên Trung cộng làm ngõ, Hoa vượt biên hai mẹ con chỉ có 1 cây vàng người chủ ghe không cho đi, nhưng nàng chỉ cần đưa cái lá đa là được cho đi dễ dàng, tên chủ ghe cứu Bộ đội đoàn Hải thuyền 125 chuyên tiếp tế vũ khí bằng đường biển vào Nam nên hẳn rất kinh nghiệm, chỉ cần một đêm là hẳn mê nàng ngay, sang Hồng Kông vào trại Cấm tên Bộ đội lép vế nhường Hoa lại cho A Sin, nhưng trong lòng rất hận, người đàn bà thật tuyệt vời đúng là gái Hà Nội có khác, 36 phố phường là 36 kiểu nàng và hẳn đánh một trận từ 9 giờ đêm đến sáng sức trâu còn chạy sức người làm sao cày ruộng nước nổi vậy mà hẳn nhờ rượu gia truyền của ông Cố hẳn để lại tiếp chiêu cô gái này tới bến.

Hoa nàng còn đẹp, đôi mắt sáng trông mắt long lanh, mày rậm được tia công phu, đôi môi cong lên như mời gọi, tướng đi vú nhún nhảy mông rung lắc như rắn hổ mang trườn trên cát rất phê viết đến đây tui chảy nước miếng Chú Tám ui

Cánh đàn ông trong trại này ai cũng muốn ngủ với Hoa một đêm rồi bị Thượng mã phong cũng được, nhưng nàng đã bị A Sin chiếu tướng đành nhắm mắt cho qua ải, ghép Hồ sơ với hẳn xin đi nước thứ ba, nhưng không đủ điều kiện gọi là Tị nạn Chính trị. Cao ủy Tị nạn phỏng vấn rồi từ chối

-Vợ chồng anh không bị ngược đãi đàn áp, nên tự nguyện hồi hương Chúng tôi chỉ cứu xét cho những người Tị nạn Cộng sản thật sự Cao ủy nói qua thông dịch

A Sin Khi bị Cao ủy từ chối tư cách Tị nạn hẳn buồn say bết nhè, một đêm hẳn bị trùm mền ai đó lượm cho một dao lết về nơi chỗ nằm chết gục không ai biết, chắc tên bộ đội Hải Thuyền thanh toán món nợ tình, Hoa thoát khỏi tay này nhưng rồi lọt vào tay anh chị khác như một gái bán Hoa đúng với tên của nàng, không biết cách nào nàng được nhận vào Úc diện Nhân đạo với đứa con gái share phòng với Quý rở dân Hải phòng, lấy tên Tây Jennifer làm gái tại một cái Động yêu nữ ở Newport. Đám đàn ông Hải Phòng mở cuộc hành quân săn lùng để mua dâm thì Hoa trốn mất, mấy thằng Tây anh chị gác động thấy mấy ông Mít kéo đến tìm gái nên không ngăn cản.

Thêm một Đầu gấu Lê Lam dân ọ ẹ Quảng Trị hẳn từng là Thân chủ của nhà lao Thừa phủ và Đà Nẵng, năm 1988 hẳn cùng 15 đàn em vượt biên sang Hồng Kông, không đủ điều kiện Tị

nạn bị nhốt dài hạn vài năm chuyển sang trại Bạch đầu, không ưa Bắc kỳ và không muốn mình bị ăn hiếp sau khi có vụ đụng chạm Bắc kỳ tổ chức mừng 30 tháng 4, ngay trong trại, Ngày 10 tháng 5 năm 1996 mười ngày sau tụi Bắc kỳ ăn mừng Lam dẫn đầu mấy chục dân miền Trung tấn công Bắc kỳ Chiến tranh bùng nổ,

-Giết giết tiếng hét tiếng la của dân Quảng trị, giữa đêm tụi Bắc kỳ náo loạn bung chạy, trại khác nhào sang tiếp cứu

Hai bên Nam Bắc chém nhau, đốt trại lửa khói mịt mù, Lê Lam say máu hấn chém đã tay lấy mấy mạng dân Hải Phòng, bị Cảnh sát bắt đưa ra Tòa, ở tù

Sau vụ này dân Bắc đổi gió may cờ Vàng mà chúng gọi ba que treo ngoài hàng rào để lòe Cao ủy khi nghe cưỡng bách hồi hương.

Chính quyền Hồng phải đương đầu với nhiều chuyện của đám dân Tị nạn chui cho đến những băng đảng Thiên địa hội cũng ngán đám người Việt này, đêm đêm họ leo tường ra phố ăn cắp, gặt dây chuyền rồi gia nhập băng đảng tại đây, Lê Lam bị ở tù mấy năm ra tù rồi không biết cách nào trốn sang Nhật trên một chuyến Tàu chở hàng đến Nhật sống vất vưởng nơi bến Tàu làm đủ mọi chuyện độ nhật lúc này di dân lậu đến Nhật rất nhiều họ đang cần công nhân cho các công xưởng đang cần lao động, thay vì an phận kiếm tiền thì Lê Lam cùng đàn em vác kiếm Nhật chém nhau với băng người Tàu Hấn bị chém Yêu trãm là chém ngang lưng nhưng tên tàu chém Lê Lam già không chém đứt làm hai chỉ bị thương nặng mà không chết được cứu chữa rồi trục xuất hết cả đám về VN, rồi Lê Lam rửa tay gác kiếm Quy y cửa Phật.

****

Đầu Năm 1980 Chí và Thảo được khám sức khỏe xong lên đường sang Mỹ về Texas, ổn định xong họ làm đám cưới một vài bạn bè quen biết gặp lại nhau trên đất Mỹ đa số chung khóa và chung Binh Chung tham dự, Thảo không biết nơi Hà Giang ông già nàng bị bắt giam và người Chú bị khai trừ ra khỏi Đảng ở tù vì tội tiếp tay cho Hồ Minh Chí trốn tù, năm 1981 Chí được tin gia đình mình đến Mã lai an toàn qua Hội hồng Thập tự họ cần Chí làm đơn bảo lãnh

Chí hoang mang hấn không biết ăn nói làm sao với Thảo vì nàng đang có thai, Chí không dám nói đốt lá thư của Hội Hồng Thập tự, Chí biết cuộc sống gia đình mình không đói, và hy vọng họ sẽ đi Úc rồi tính,

Gia đình ông Tài Phú Hồ Minh Tài nhận được thư từ Hồng Kông nói Chí đi Mỹ năm 1980 với người vợ Tên Thảo, đọc lá thư viết bằng chữ Tàu Thẩm không biết nội dung cha chồng thờ dài nhìn mình rồi dang tay ôm đứa cháu nội Thẩm biết có chuyện, nhưng không dám hỏi nàng ra phía sau trại ngồi nhớ Chí khóc lấy nhau năm 1974 thì 1975 đứt phim vợ chồng xa nhau đốt được một cái chửa đã khi thăm nuôi ngoài Bắc năm 78 giờ lòi ra thằng Ku giống, Chí vẫn biệt tằm nàng chờ Hằng ra để hỏi

-Ông Chí đi Mỹ rồi có vợ rồi chị Thẩm

Nghe Hằng nói Thẩm gục đầu trên đôi vai đứa em gái của chồng khóc, coi như xong nàng móc trong túi ra lấy tờ giấy Hôn thú đã làm trước năm 1975 được ép giấy dầu cẩn thận để kèm vào hồ sơ, nhưng bây giờ chỉ là tấm giấy vô nghĩa, nàng vứt nó rồi đứng lên đi ra bờ biển muốn nhào vào cơn sóng thét gào

-Con ơi ông Tài Phú và Hằng chạy theo năn nỉ

-Chuyện đâu còn có đó con bình tĩnh con còn trẻ khi định cư làm lại cuộc đời không ai trách con

-Mọi người về đi con muốn một mình

-Mẹ ơi mẹ ơi về thằng bé kéo tay nàng, Thắm ôm con hôn khắp mặt nó để từng giọt nước mắt hai mẹ con hòa lẫn vào nhau

Thắm quyết định xin đi Úc không chờ đi Mỹ gia đình đồng ý đi Úc, 6 tháng sau họ về một Hostel East Hill ở Sydney, Hằng đoạn tuyệt với quá khứ lấy một người ngư dân Nha Trang xây tổ ấm,Thắm buông lời giao đũa con cho gia đình chồng nuôi nàng học thêm Anh ngữ cặp với Tây nếu nàng thích để trả thù Hồ Minh Chí

-Mẹ thằng nào có tên này cũng đều như nhau.Thắm nâng ly rượu Vang vàng óng cười vang trong bóng đêm trên vách bóng nàng chập choạng rồi ngã trên nệm nàng dang rộng hai chân chờ

-Hi honey thằng Úc già Boss nàng đã về mùi hôi của Tây làm nàng muốn nôn, mùa Hè 40 độ mấy thằng Tây hôi kinh khủng luôn, nhưng cứ để cho nó vét máng, nàng chột nhớ cánh rừng bên bờ suối Hà Giang mình bị hai tên Công An hiếp nàng rên

-Oh yeah oh yeah rồi chửi -Đù má thằng Hồ Minh Chí....tao trả thù đời Hard hard more more,tiếng của Thắm chìm dần trong cơn lốc xoáy của người tình Úc già nhiều tiền, nhưng lò mò như con nít về đêm

****

Bên kia bờ Đại dương Chi thức giấc vì nước đá của thằng Ku bắn vào mặt,

-Mẹ mày đã có tã rồi mà sao mày bắn vào mặt tao

-Em chưa kịp mang tã cho nó anh ơi buồn ngủ quá, thôi anh đi rửa mặt đi gần sáng rồi

-Tiếng reo điện thoại vang lên, Chí cảm rằm giờ này ai gọi bất tử nhưng vẫn bắt ống nghe nói Hello

-Chí Ba đây ;

Chí lặng người khi nghe tiếng Ba mình

-Con thu xếp sang Úc một chuyến thăm con của mày và tất cả người thân, ba già rồi đừng chần chờ, con Thắm giao con cho Ba mẹ nuôi nó bây giờ sống buông thả tội lắm

Thảo nghe ngóng nàng xin nói chuyện với Bố mẹ Chí, ông bà cũng vui khi có thêm thằng ku ra đời

Chí sau cuộc nói chuyện hấn trầm ngâm ít nói, làm Thảo bất an

-Anh nếu anh còn thương Chị Thắm anh cứ nối lại tình xưa em chấp nhận chia tay cho em nuôi con, em sẽ sống vậy nuôi con chờ bố mẹ em sang đoàn tụ anh cứ an tâm

Chí ôm chặt Thảo hôn nàng vỗ về

-Mình sang Úc thăm gia đình, anh yêu em nhờ em mà anh có ngày hôm nay Thẩm đã là dĩ vãng, em yêu Anh chỉ có mình em và con,đừng đem giông tố thêm vào cuộc đời cánh chim giờ đã mỏi anh đã chọn tổ ấm là em ....

Chí sang Úc cùng vợ con, Thẩm từ chối không gặp nàng không muốn khơi dậy niềm đau và khó xử cho Chí, gặp thằng Hồ Minh Tâm đứa con của Chí và Thẩm khô ngô bủ bẫm nhưng lòng Chí vẫn dửng dưng, lén lấy vài cọng tóc, và bàn chải đánh răng của nó để về Mỹ làm DNA dù rất mắc Chí không cho ai biết kể cả ông già

Thảo một hôm vô tình thấy một cái hộp đựng tóc và bàn chải đánh răng, nàng đem ra hỏi Chí,hắn nói thật

-Con Hằng đã nói với anh là Thẩm và nó bị hiếp dâm khi ra Hà Giang thăm anh, cả hai dính bầu Hằng sinh con gái Thẩm sinh con trai Ba anh dùng phương pháp cổ xưa để xác định huyết thống ông cho nó là con của anh, nhưng anh cần kết quả khoa học hơn

-Thảo ôm Chí nói

-Anh ơi tội nghiệp thằng bé, mặt ao hồ đã yên tĩnh anh đừng ném vào đó một viên sỏi

Chí không ngờ Thảo nói ra được câu này

-Anh ơi em chịu khó đọc sách về Tôn giáo nên em nghiệm ra, cuộc đời quá ngắn đừng mang thêm rắc rối vào cuộc đời cứ xem nó là giọt máu của anh,nói xong Thảo quăng cái hộp vào lò sưởi củi đang cháy nơi phòng khách giữa mùa Đông, ánh sáng bùng lên mùi cao su khét lẫn mùi tóc,ánh lửa nháy múa Chí chợt thấy hình ảnh Thẩm không mảnh vải đang lung linh vàng vọt nhìn hắn, Chí thở dài đứng lên về bên khung cửa nhìn ra khung trời ảm đạm không một tia nắng tiểu bang Texas thời tiết ôn hòa nhưng năm nay có bão tuyết bất thường

-Anh ơi em lạnh; Thảo chui đầu vào ngực Chí, cả hai ôm nhau trước lò sưởi thời gian như ngừng lại những ngón tay Phù Thủy của Thảo mân mê trên hai núm vú Chí hỏi

-Anh ơi đàn bà có vú để cho con và để đàn ông bú bú, thì đàn ông có vú để làm gì?

-À à để để em mân đó he he he

Thảo di chuyển bàn tay qua địa bàn khác, rồi chợt hỏi

-Anh đọc Papillon người tù khổ sai chưa? em vừa mua nơi tiệm sách, lúc nhỏ em ít học nên bây giờ thích chuyện phiêu lưu

-Anh đọc rồi chuyện này đóng thành phim Anh mượn cho em xem do Steve MCQueen đóng, mà hồi đó em học lớp mấy mà viết chữ như cua bò vậy?

-Học trường Làng mà lớp nhì thôi không học thêm vì phải chăn bò và nuôi heo cho Hợp tác xã Nông nghiệp lúc đó Mỹ đánh bom Hà Nội dữ quá em sợ lắm, sợ Mỹ đánh bom đến Hà Giang thì khốn

-Em không sợ Ngụy sao?

-Lúc đầu gặp tù Ngụy chúng em ghét lắm,nhưng sau vài lần gặp em thấy các anh hiền đâu có ác ôn, như nhà nước nói

-Mà mà anh có ác không?

-Có anh ác với em, cứ đâm em hoài làm em mê rồi theo anh luôn,tiếng Thảo cười như tiếng chim Chào mào nơi trại giam Cổng trời, làm hấn thót tim ./.

Đông Melbourne cuối tháng 6 năm 2023

Phan Nhật Bắc

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC